

Wójt Gminy Grudziądz

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
USTALEŃ
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO DLA TERENU
OBEJMUJĄCEGO DZIAŁKI
NR 30/11 I 30/12 ORAZ CZĘŚĆ DZIAŁKI 30/15
OBRĘB SKARSZEWY,
GMINA GRUDZIĄDZ

Autor: inż. Marta Wiśniewska

Grudziądz, 24 sierpień 2012 r.

Spis treści

1. Wstęp
 - 1.1. Przedmiot i cele opracowania
 - 1.2. Podstawa opracowania
 - 1.3. Zakres przestrzenny terenu objętego opracowaniem
2. Środowisko przyrodnicze i antropogeniczne obszaru objętego opracowaniem oraz terenów sąsiednich
 - 2.1. Walory przyrodnicze, użytkowe i krajobrazowe
 - 2.1.1. Rzeźba terenu i warunki gruntowo – wodne
 - 2.1.2. Surowce mineralne
 - 2.1.3. Warunki glebowe
 - 2.1.4. Warunki klimatyczne
 - 2.1.5. Flora i fauna
 - 2.2. Powiązania przyrodnicze i prawne obszaru wsi z terenami sąsiednimi (w myśl Ustawy o ochronie przyrody)
 - 2.3. Zagospodarowanie terenu i struktura użytkowania gruntów
 - 2.4. Elementy środowiska kulturowego podlegające ochronie konserwatorskiej
 - 2.5. Ocena stanu środowiska, jego odporności na degradację, zdolności do regeneracji oraz istniejących zagrożeń
 - 2.6. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji ustaleń projektowanego MPZP
3. Ustalenia projektu planu
4. Ocena ustaleń obiektu planu
 - 4.1. Ocena rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych MPZP (z punktu widzenia zgodności z innymi aktami prawnymi)
 - 4.2. Ocena warunków zagospodarowania terenu określonych w MPZP wynikających z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego
 - 4.3. Ocena warunków zagospodarowania terenu określonych w MPZP wynikających z potrzeb ochrony środowiska kulturowego
 - 4.4. Przewidywane skutki realizacji ustaleń mpzp na środowisko przyrodnicze, kulturowe, krajobraz oraz zdrowie ludzi
 - 4.5. Możliwości ograniczenia negatywnego oddziaływania ustaleń planu na środowisko przyrodnicze i krajobraz
 - 4.6. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko
5. Propozycje zmian planu wynikające z zaleceń prognozy i analiza wariantowa rozwiązań środowiskowo – przestrzennych
6. Analiza wariantowa przeprowadzona w szczególności o zasadę prewencji i przezorności oraz rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie
7. Proponowane metody analizy skutków realizacji ustaleń planu
8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym
9. Adresowanie zaleceń prognozy

Spis załączników

Mapa oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

1. Wstęp

1.1 Przedmiot i cele opracowania

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze i zdrowie ludzi ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w Skarszewach, gmina Grudziądz.

Celem prognozy jest identyfikacja i ocena potencjalnych skutków w środowisku, jakie mogą mieć miejsce w przypadku realizacji ustaleń projektu planu.

Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest:

- 1) określenie przeznaczenia terenów oraz ustalenie zasad ich zabudowy i zagospodarowania;
- 2) stworzenie podstaw materialno-prawnych do wydawania decyzji administracyjnych;
- 3) ochrona interesu publicznego, w zakresie komunikacji, inżynierii i ochrony środowiska;
- 4) ustalenie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana zgodnie z art. 51 ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku, jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 poz. 1227 z późn. zm.), i zgodnie z powyższym artykułem zawiera, określa, analizuje i ocenia:

- informacje charakteryzujące projektowany dokument ze względu na jego zawartość, cel i powiązania z innymi dokumentami,
- informacje o stosowanych metodach sporządzania prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu z częstotliwością jej przeprowadzania,
- istniejący stan oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji założeń projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na środowisko i zdrowie ludzi,
- streszczenie w języku niespecjalistycznym.

1.2 Podstawa opracowania

Prognozę oddziaływania na środowisko przyrodnicze ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu obejmującego działki nr 30/11 i nr 30/12 oraz część działki 30/15, obręb Skarszewy, gmina Grudziądz sporządzono na podstawie następujących aktów prawnych:

Podstawę prawną sporządzonej prognozy stanowią:

- 1) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2012 r. Poz. 647);
- 2) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.);
- 3) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227).

Przy opracowywaniu projektu planu oraz niniejszej prognozy, oprócz ww., uwzględniono obowiązujące akty prawne w zakresie ochrony środowiska i gospodarowania przestrzenią: prawo budowlane, inżynieria:

- 1) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.);
- 2) Rozporządzenie *Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.);
- 3) Rozporządzenie *Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów* (Dz. U. Nr 109, poz. 719);

ochrona środowiska, ochrona przyrody, kultury i zabytków:

- 4) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397);
- 5) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.);
- 6) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.).

powierzchnia ziemi:

- 7) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.);

odpady:

- 8) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (Dz. U. z 2012 r. Poz. 391);
- 9) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 z późn. zm.);

gospodarka wodno-ściekowa:

- 10) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (Dz. U. z 2012 r. Poz. 145)
- 11) Rozporządzenie *Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego* (Dz. U. Nr 137, poz. 984 z późn. zm.);
- 12) Rozporządzenie *Wojewody Kujawsko-Pomorskiego nr 59/2006 z dnia 27.04.2006r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Grudziądz* (Dz. U. Woj. Kuj - Pom z dnia 9 maja 2006r. Nr 55, poz. 918)

powietrze, hałas:

- 13) Rozporządzenia *Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. Nr 120, poz. 826);

Uchwały Rady Gminy w Grudziądzu:

- 14) Uchwała Nr XX/98/2012 *Rady Gminy Grudziądz z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu obejmującego działkę nr 46/11, obręb Mały Rudnik, gmina Grudziądz wraz z załącznikiem graficznym,*
- 15) Uchwała nr XII/68/2007 *Rady Gminy w Grudziądzu z dnia 29.10.2007r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego działki nr 30/2, 45/2 położone w obrębie Skarszewy gmina Grudziądz* (Dz. Urz. Woj. Kuj. – Pom. Nr 127, poz. 1927),

Uchwała Sejmiku Województwa:

- 16) Uchwała nr VI/106/11 *Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 21 marca 2011r* (Dz. Woj. Kuj. – Pom. Nr 99, poz. 793 z 22.04.2011r) *w sprawie obszarów chronionego krajobrazu*

1.3. Zakres przestrzenny terenu objętego opracowaniem

Przedmiotem opracowania jest prognoza zmian w środowisku wynikających z ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (mpzp) dla terenu obejmującego działki nr 30/11 i 30/12 oraz część działki 30/15 położonych w Skarszewach, gmina Grudziądz. Łączna powierzchnia tego terenu wynosi około 1 ha.

Dla w/w terenu obowiązuje Uchwała nr XII/68/2007 *Rady Gminy w Grudziądzu z dnia 29.10.2007r.*

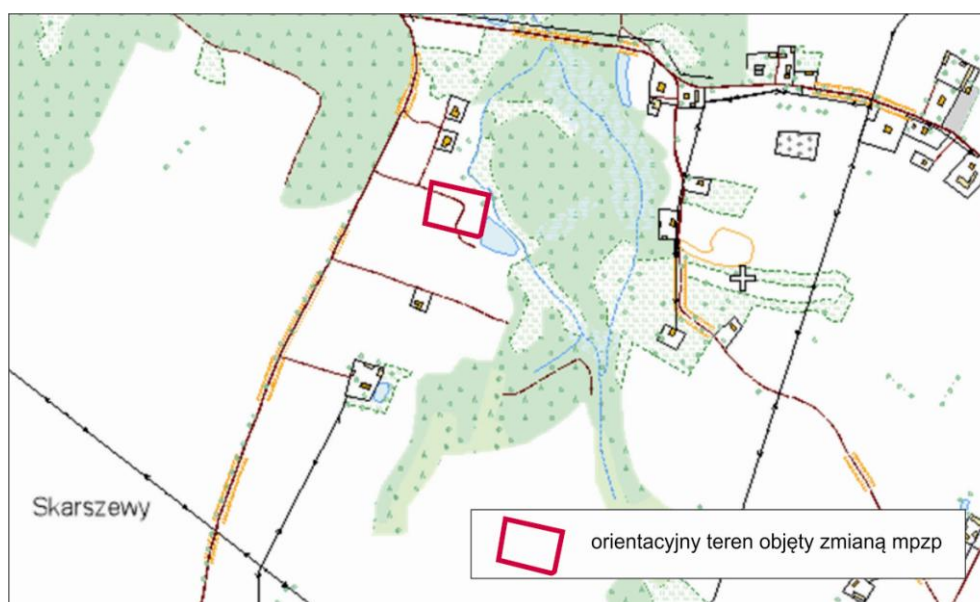
w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego działki nr 30/2, 45/2 położone w obrębie Skarszewy gmina Grudziądz (Dz. Urz. Woj. Kuj. – Pom. Nr 127, poz. 1927).

Projekt planu został wykonany przez Biuro „URBANISTA”, projektant Maciej Kornalewski, ul. Wybickiego 42, 86–300 Grudziądz.

W najbliższym otoczeniu badanego terenu znajdują się:

- od północy – budynek mieszkalny jednorodzinny, rzeka Marusza, tereny uprawne
- od południa – zabudowa zagrodowa, tereny uprawne, łąki,
- od wschodu – ciek wodny, las, zabudowa zagrodowa
- od zachodu – tereny uprawne, lasy państwowe należące do Nadleśnictwa Jamy.

Rys.1. Wycinek z mapy topograficznej gminy Grudziądz, obręb Skarszewy, skala 1:10 000

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z www.geoportal.gov.pl

Tabela nr 1. Użytki na obszarze objętym planem

Lp.	nr działki	Powierzchnia [ha]	użytki [ha]		Aktualne zagospodarowanie terenu	Przeznaczenie w obowiązującym mpzp	Projektowane przeznaczenie terenu - mpzp
			RIVa	RIVb	teren porośnięty roślinnością segetalną, sad		
1.	30/11	0,5004	0,4546	0,0458	teren porośnięty roślinnością segetalną, sad	rolnicze z zabudową zagrodową w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, droga	Zabudowa zagrodowa w gospodarstwie rolnym, hodowlanym i ogrodniczym
2.	30/12	0,5136	0,3877	0,1259			
3.	część 30/15	0,1388	dr				
	Razem:	1,1528					

Źródło: Zasoby bazy danych Urzędu Gminy Grudziądz udostępnione przez Starostwo Powiatowe w Grudziądzu, inwentaryzacja terenu, informacje z Urzędu Gminy Grudziądz

Fot. 1 i 2 Widok na teren objęty zmianą mpzp

Źródło: Fotografie własne

1.4 Metody pracy i materiały źródłowe

W trakcie przygotowywania niniejszego opracowania analizie poddano dostępne materiały kartograficzne, opracowania dotyczące środowiska przyrodniczego oraz dokumenty planistyczne dotyczące obszaru objętego opracowaniem oraz jego otoczenia. Skonfrontowano je z danymi zebranymi podczas inwentaryzacji terenowej. Zebrane informacje posłużyły do określenia stanu środowiska i jego funkcjonowania przy istniejącym zainwestowaniu oraz oceny zakresu i charakteru przewidywanych zmian w skutek realizacji ustaleń planu.

Niniejsza prognoza została opracowana zgodnie z zasadami i metodą sporządzania zawartą w:

- 1) Cichocki Z., *Metodyka prognoz oddziaływania na środowisko do projektów strategii i planów zagospodarowania przestrzennego*, Wyd. Instytut Ochrony Środowiska, Warszawa 2004;

Przy opracowaniu prognozy wykorzystano następujące materiały:

1. „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Grudziądz” (Uchwała Nr XIV/117/2000 Rady Gminy Grudziądz z dnia 24.02.2000r.),
2. Opracowanie ekofizjograficzne dla zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu obejmującego działki nr 30/11 i 30/12 oraz część działki nr 30/15 obręb Skarszewy, gmina Grudziądz, autor: inż. Marta Wiśniewska, Grudziądz, 2012 r.
3. „Dzieje Grudziądza”, praca zbiorowa pod redakcją prof. dr. hab. Jerzego Danielewicza, Grudziądzkie Towarzystwo Kultury Grudziądz 1992,
4. *Mapa hydrogeologiczna polski 1 : 50 000 Arkusz Grudziądz – nr 245, Państwowy Instytut Geologiczny, Uniwersytet Mikołaja Kopernika Toruń, ul. Gagarina 11, Warszawa 1997,*
5. *Mapa hydrogeologiczna polski 1 : 50 000 Arkusz Rudnik – nr 244, Państwowy Instytut Geologiczny, Przedsiębiorstwo Geologiczne „Polgeol”, Zakład w Gdańsku, Warszawa 1997,*
6. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski, arkusz Grudziądz – 245 skala 1:50 000 wraz z Objaśnieniami, Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa 1982,*
7. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski, arkusz Grudziądz – Rudnik – 244 skala 1:50 000 wraz z Objaśnieniami, Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa 1983,*
8. Geografia Regionalna Polski. Kondracki J., Wyd. PWN Warszawa 2000 r.
9. Główne Zbiorniki Wód Podziemnych Polski – A. Kleczkowski 1996r.
10. Zasoby bazy danych Urzędu Gminy Grudziądz dotyczące m. in. granic własności.
11. www.grudziadz.ug.gov.pl
12. www.pgi.gov.pl
13. www.wios.bydgoszcz.pl
14. www.stat.gov.pl
15. www.geoportal.gov.pl

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu obejmującego działki nr 30/11 i 30/12 oraz część działki nr 30/15 obręb Skarszewy, gmina Grudziądz składa się z części tekstowej i graficznej.

Zakres prognozy jest zgodny z warunkami określonymi przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grudziądzu oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy. Ponadto w związku z koniecznością uzyskania niezbędnych opinii i uzgodnień oraz wyłożeniem projektu planu miejscowego wraz z niniejszą prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu zainteresowani mogą składać uwagi i wnioski, które będą rozpatrywane.

2. Środowisko przyrodnicze i antropogeniczne obszaru objętego opracowaniem oraz terenów sąsiednich

2.1. Walory przyrodnicze, użytkowe i krajobrazowe

2.1.1. Rzeźba terenu i warunki gruntowo – wodne

Powierzchnia terenu gminy Grudziądz ukształtowała się w wyniku procesów geologicznych i rzeźbotwórczych, które miały miejsce w czwartorzędzie, a w szczególności w plejstocenie, w czasie zlodowacenia bałtyckiego. Najważniejszymi procesami były: egzaracyjna i akumulacyjna działalność lądolodu, erozja i akumulacja wód lodowcowych i rzecznych, denudacja, procesy deflacyjne i działalność człowieka.

Rzeźba omawianego obszaru jest młoda i charakteryzuje się dużą różnicą wysokości bezwzględnej, która dochodzi do 75,0 m. Maksymalne wysokości bezwzględne osiągają tereny położone na wysoczyźnie morenowej w miejscowościach Wielkie Lniska (87,0 m n.p.m.) i Gogolinie (89,0 m n.p.m.). Najniżej położonymi obszarami są dna dolin Wisły i Osy, gdzie rzędne schodzą poniżej 15,0 - 16,0 m n.p.m.

Pod względem geomorfologicznym formą dominującą jest kotlinowate rozszerzenie doliny Wisły, zwane Kotliną Grudziądzką lub Basenem Grudziądzkim. Dolina Dolnej Wisły wytworzyła się pod koniec

fazy pomorskiej zlodowacenia Bałtyckiego (około 50 tys. lat temu), a Kotlina Grudziądzka powstała w miejscu spływu kilku dolin fluwioglacjalnych, jej powierzchnia wynosi około 240 km², maksymalna długość dochodzi do 20 km a szerokość do 18 km. Otoczona jest wysoczyzną morenową o wysokości średnio od 70,0 do 90,0 m n.p.m., która od strony południowo – wschodniej nachyla się w kierunku doliny Wisły. Krawędzie wysoczyzny rozcinają liczne dolinki erozyjne i denudacyjne, tworząc półwyspowe i wyspowe ostańce erozyjne, terasy kemowe, osuwiskowe (związane z ruchami masowymi). U wylotu tych dolinek oraz dolinek rzecznych utworzyły się stożki napływowe. Największe z nich rozpościerają się na powierzchni teras nadzalewowych IV, III i II. Są to stożki: Maruszy, Turzniczy i Młynówki. Charakterystyczną cechą Basenu są ostańce wysoczyznowe (morenowe), zwane kępami. Na prawym brzegu Wisły, położone są: na północy Kępa Forteczna – największa (86,0 m n. p.m., o powierzchni 20 km²) oraz na południu Kępa Strzemięcińska (79,0 m n. p. m.). Po zachodniej stronie rzeki leży Kępa Górnej Grupy.

Gmina Grudziądz posiada bogatą sieć hydrograficzną, co uwarunkowane jest położeniem jej w obrębie Basenu Grudziądzkiego. Rozwinięciu się różnych form wód powierzchniowych sprzyjała zróżnicowana budowa geologiczna, urozmaicona rzeźba terenu oraz działalność człowieka.

Wisła (główna rzeka badanego terenu) oraz pozostałe ciek Kotliny Grudziądzkiej posiadają śnieżno – deszczowy typ ustroju charakteryzujący się dwoma maksimami: wiosennym (roztopowym, spowodowanym topnieniem śniegów) oraz letnio – jesiennym (opady). Nizówki występują głównie latem, rzadziej zimą. W okresie średnich i niskich stanów wody na Wiśle następuje odpływ z wód z Basenu do rzeki, natomiast podczas stanów wysokich – infiltracja wód wiślanych przez wały ochronne, retencjonowanie ich na zawału oraz nadmierne uwilgocenie gleb. Obszar ten charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem gęstości sieci wodnej uwarunkowanym zmienną przepuszczalnością powierzchniowych. Na terenach o dużej przepuszczalności sieć wód powierzchniowych jest uboga (głównie górne terasy Wisły), a bogata na równinach zalewowych. Tam, gdzie w pobliżu występują utwory nieprzepuszczalne, utworzyły się jeziora, mokradła, torowiska, wykopano również rowy melioracyjne.

W podziale Polski na regiony hydrograficzne (dokonany przez K. Dębskiego) Basen Grudziądzki położony jest w hydrograficznym nr 34, którego bilans wodny charakteryzuje się wskaźnikami: opad – 500 mm, odpływ – 71 mm i zużycie gospodarcze – 427 mm.

Obszar Basenu Grudziądzkiego leży w obrębie zlewni Wisły – I rzędu oraz czterech zlewni II rzędu: Osy (wraz ze zlewnią III rzędu Kanału Trynka), Maruszy (Rudniczanki – mniszka i Kanału Głównego), Rowu Hermana oraz Mątawy.

Najbliżej położonym ciekim wodnym w rejonie Skarszew jest rzeka Marusza – Rudniczanka.

Marusza jest dopływem Kanału Głównego o długości 26,4 km i powierzchni zlewni 138,0 km². W górnej części Marusza położona jest na Wysoczyźnie Chełmińskiej i przepływa przez jeziora Duże, Wilczak oraz Skąpe. W dolnym odcinku wpływa do Basenu Grudziądzkiego w pradolinie Wisły, zasilając Jezioro Rudnickie Wielkie. Administracyjnie zlewnia Marusza położona jest na terenie powiatu grudziądzkiego.

Wieloletnie odprowadzanie ścieków z cukrowni Mełno spowodowało poważną degradację jezior Skąpe i Rudnickie Wielkie. Od roku 2003 cukrownia zaprzestała produkcji. Obecnie Marusza nie jest odbiornikiem ścieków, jednak prowadzi podwyższone ładunki związków biogenych pochodzenia rolniczego, podtrzymując wysoką eutrofizację wód Jeziora Rudnickiego Wielkiego. Marusza, na odcinku od źródeł do Jez. Rudnickiego Wielkiego stanowi jednolitą część wód. Badania jakości prowadzono w zakresie monitoringu operacyjnego na zamknięciu JCW w Linarczyku. Stwierdzono umiarkowany potencjał ekologiczny, o czym zdecydowały wskaźniki utlenialności i natlenienia wód. W zakresie biologicznym analizowano wskaźniki MIR i IO, spełniające wymogi dobrego stanu – II klasa. Pod względem bakteriologicznym wody Maruszy oceniono jako złe. W porównaniu z wcześniejszymi badaniami od roku 2002, wartości średnioroczne analizowanych wskaźników wykazywały wzrost stężenia związków biogenych, zwłaszcza azotanów i fosforanów. Poprawił się natomiast stan sanitarny wód.

Środkowe obszary wschodniej części gminy odwadnia głównie Rów Hermana, którego początek

znajduje się na gruntach wsi pastwiska, a do Wisły uchodzi w nabrzeżu basenu portu rzecznego w Grudziądzu. Jego długość wynosi około 7,9 km, a przepływ 0,14 m³/s. Rów ten jest prawdopodobnie zmeliorowanych odcinkiem dawnego ciekę Gać. Zasilają go wody dwóch rowów melioracyjnych (z rejonu Tuszewa i Węgorzewa).

W sieci hydrograficznej gminy Grudziądz jeziora odgrywają niewielką rolę z uwagi na stosunkowo małe powierzchnie. Mają przy tym różną genezę oraz sytuację geomorfologiczną – położone są na terasie nadzalewowej II (Mały Rudnik, jezioro w rejonie Hannowo), na równinie zalewowej – w okolicy Sosnowki, na wysoczyźnie morenowej w Wielkich Lniskach, Nowej Wsi, Skarszewach. Najbliżej badanego terenu znajdują się oddalone o 2 km na południe jezioro Bagno.

Tabela nr 2. Stan jakościowy wybranych cieków wodnych na terenie gminy Grudziądz – 2010r.

Rzeka	Lokalizacja stanowiska	Km rzeki	RZGW	Ocena biologiczna	Ocena fizykochemiczna	STAN/POTENCJAŁ EKOLOGICZNY	Ocena bakteriologiczna
Rudniczanka (Marusza)	pow. J.Rudnickiego, Linarczyk	7,7	Gdańsk	MIR, IO	O ₂ , ChZT-Mn	umiarkowany	niezadowolający
Kanał Główny	Ujście Wisły, Rządź	0,4	Gdańsk	-	O ₂	-	niezadowolający

Źródło: WIOŚ w Bydgoszczy 2010r

Według podziału Płochniewskiego (1998 rok), gmina Grudziądz znajduje się w obrębie regionu Mazurskiego, rejonu Doliny Dolnej Wisły, natomiast według podziału Malinowskiego (1991 rok) w obrębie makroregionu wschodniego Nizżu Polskiego, regionu północnomazowieckiego. Na terenie gminy wyróżnia się trzy poziomy wodonośne, które są związane z utworami górnej kredy, trzeciorzędu i czwartorzędu.

Najniższa warstwa wodonośna – poziom kredowy obejmuje: margle oraz wapienie margliste i znajduje się 90 - 100 metrów pod powierzchnią terenu. Kolejny poziom wodonośny - trzeciorzędowy znajduje się na głębokości 70-120 metrów. W południowej części omawianego terenu poziom ten budują piaski i piaski mułkowate miocenu, a północną część terenu piaski i piaski mułkowate oligocenu. Jednak poziom ten nie tworzy ciągłej warstwy i występuje tylko lokalnie. Poziom ten nie ma dużego znaczenie gospodarczego, jest on jedynie eksploatowany przez studnie znajdującą się w wsi Mokre.

Główny poziom użytkowy – czwartorzędowy znajduje się 20 metrów, a na kępach wysoczyznowych nawet 60 metrów pod powierzchnią terenu. Jest to poziom o swobodnym zwierciadle wody, o miąższości 5 – 15 metrów, a lokalnie dochodzącej do 25 metrów. Poziom ten cechuje się dużą zmiennością. W zależności od budowy geologicznej i rzeźby terenu wyróżniamy trzy poziomy plejstocenijskie na wysoczyznach, dwa poziomy na równinach sandrowych oraz jeden poziom plejstocenijski i jeden poziom holocenijski w dnie kotliny.

W poziomie plejstocenijskim, który tworzy bardzo zasobne ilości wody pitnej wydzielono **Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 129 Dolnej Osy**. Jest to zbiornik otwarty do powierzchni zasilany wodami opadowymi oraz wodami pochodzącymi z drenażu poziomów wodonośnych wysoczyzn, które otaczają zbiornik. GZWP nr 129 tworzy plejstocenijski poziom wodonośny, który miejscami tworzy 2, 3 warstwy. Szacunkowy moduł zasobów dyspozycyjnych dla w/w zbiornika wynosi 8,27 l/sek/km², a wielkości obszarów najwyższej ochrony i wysokiej ochrony odpowiednio 112 km² i 114 km². Najintensywniej wykorzystywana jest warstwa wodonośna znajdująca się pomiędzy 19 - 34 metrem o miąższości 6 – 16

metrów. Średnia głębokość pierwszego wodonośnego poziomu użytkowego to 20 metrów, jednak miejscami poziom ten znajduje się znacznie głębiej np.: w okolicy Nowej Wsi w strefie krawędzi wysoczyznowych. Zbiornik ten jest narażony na zanieczyszczenia przedostające się z powierzchni ziemi, ponieważ nie posiada odpowiedniej izolacji. Jedynie na wysoczyznach i w okolicy Nowej Wsi izolacja ta jest wystarczająca, ponieważ poziom wód zalega głęboko.

2.1.2. Surowce mineralne

Bardzo zróżnicowana budowa geologiczna Basenu Grudziądzkiego sprzyja występowaniu praktycznie wszystkich typów stałych kopalin pospolitych. Na terenie gminy Grudziądz prace terenowe udokumentowały występowanie kruszywa naturalnego grubego i drobnego (żwiry i piaski) oraz surowców ilastych ceramiki budowlanej. Nie stwierdzono natomiast występowania surowców stałych pochodzenia organicznego (np. kredy jeziornej) nadających się do gospodarczego użytkowania. Łącznie zlokalizowano występowanie 17 odkrywek i odsłoneń, z których możliwe jest gospodarcze pozyskiwanie surowców mineralnych.

Jednakże na terenie objętym opracowaniem nie występują udokumentowane złoża minerałów. Najbliżej usytuowane są złoża w Starym Folwarku oraz w Rudzie i Sztynwagu.

Obszar objęty zmianą planu znajduje się w pobliżu miejsca po dawnej kopalni kruszywa naturalnego, który wymagał przeprowadzenia rekultywacji.

2.1.3. Warunki glebowe

Na terenie gminy Grudziądz wśród użytków rolnych przeważają gleby klasy IV oraz klasy III. Największe ich powierzchnie występują na glinach wysoczyzny morenowej w sołectwach: Wielkie Lniska, Węgrowo, Dusocin i Nowa Wieś. Natomiast niewielkie powierzchnie gleb najlepszych rozwinęły się w dolinie Wisły i Osy, są to mady I i II klasy i występują w sołectwach: Parski, Rozgarty, Wielki Welcz i Zakurzewo. Wśród użytków zielonych, dominują gleby klasy IV, ale i znaczny jest udział gleb słabych klasy V.

Użytki rolne klasy I, II, III objęte są ochroną na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. 2004r. nr 121, poz. 1266 z późn. zm.). Zgodnie z ustawą zmiana przeznaczenia na cele nierolnicze, nieleśne zwartego obszaru gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III o powierzchni przekraczającej 0,5 ha wymaga uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi i dokonuje się jej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W gminie Grudziądz występują znaczące zwarte obszary gruntów rolnych klasy III.

Teren obszaru objętego opracowaniem stanowią użytki rolne klasy bonitacyjnej IVa i IVb i V oraz we wschodniej części ciek wodny i las.

2.1.4. Warunki klimatyczne i klimat akustyczny

Gmina Grudziądz, podobnie jak cała Polska, położona jest w umiarkowanej strefie klimatycznej. Strefa ta leży pomiędzy obszarem o typowo morskim klimacie charakterystycznym dla Europy Zachodniej, a obszarem o klimacie kontynentalnym charakterystycznym dla Europy Wschodniej. Napływ różnorodnych mas powietrza – od podzwrotnikowego do arktycznego – powoduje dużą zmienność pogody oraz duże wahania stanu pogody w kolejnych latach i porach roku. Ponadto na specyficzny „mikroklimat” rejonu grudziądzkiego wpływa szereg uwarunkowań o charakterze lokalnym i regionalnym. Najważniejszym z nich jest położenie w kotlinalnej formie geomorfologicznej, jaką stanowi Kotlina Grudziądzka. Ważnym elementem klimatotwórczym jest położenie na granicy wysoczyzny połudnowcowej oraz doliny rzeki Wisły. Lokalizacja ta powoduje występowanie bardzo zróżnicowanego krajobrazu, a co za tym idzie dużych różnic wysokości w poszczególnych częściach rejonu. Innymi czynnikami wpływającymi na lokalny charakter i przebieg pogody są zbiorniki wody płynącej i stojącej oraz antropogeniczne zagospodarowanie przestrzeni. Wszystkie wymienione wyżej aspekty razem decydują o

dużej różnorodności poszczególnych parametrów pogody w różnych punktach rejonu grudziądzkiego.

W klimatycznym podziale Polski, Grudziądz znajduje się w dzielnicy bydgoskiej, której klimat ma cechy przejściowe między Dzielnicą Pomorską (chłodniejszą i o większej rocznej sumie opadów), a dzielnicą Środkową (cieplejszą i suchszą).

Zgodnie z Prawem Ochrony Środowiska „ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, między innymi poprzez utrzymanie hałasu poniżej poziomu dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie oraz przez zmniejszenie poziomu hałasu, co najmniej do dopuszczalnego, w przypadku, gdy nie jest on dotrzymany”.

Uciążliwości związane z emisją hałasu komunikacyjnego w badanym rejonie dotyczą drogi powiatowej.

2.1.5. Flora i fauna

W podziale botanicznym Kotlina Grudziądzka należy do Krainy Zachodniopomorskiego Pasa Przejściowego, który cechuje się korzystnymi warunkami do rozwoju lasów mieszanych i sosnowych (*Pinus silvestris*), z rzadkim podsyciem jałowcowym. W lasach tych spotyka się także: dąb (*Quercus sp.*), brzozę (*Betula sp.*), świerk (*Picea exelsa*) oraz olszę (*Alnus sp.*), buk (*Fagus silvatica*), modrzew, jak też osikę (*Populus tremula*), grab (*Carpinus betulus*) i jesion (*Fraxinus sp.*). W runie dominują mchy i porosty a z roślin zielnych – wrzos i trzcinnik (*Calamagrostis sp.*). Głównym gatunkiem budującym drzewostan jest sosna. W zdecydowanej większości występuje ona w II i IV klasie wiekowej (40 – 80 lat). Taka sytuacja jest wynikiem planowej gospodarki człowieka. Podobne wnioski można wysnuć z dużego udziału brzozy w drzewostanie. Posycie jest bogatsze (leszczyna, jarzębina) a runo leśne bardzo urozmaicone (borówka, brusznica). Znaczna ilość jezior i mokradeł sprzyja rozwojowi roślinności bagiennej, wodnej i torfowiskowej.

Antropogenicznymi zbiorowiskami są przede wszystkim łąki. Występują trzy typy zbiorowisk łąkowych: zalewowe (łągi), grądy i bagienne. Największy obszar zajmują łągi, które przeważają na równinie zalewowej Wisły. Szata roślinna omawianego obszaru została mocno zmieniona w wyniku urbanizacji i uprzemysłowienia terenu, dlatego też dominującą rolę wśród flory odgrywają zbiorowiska sztuczne – synantropijne. Występują one jako siedliska ruderalne. Cechuje je duża jednorodność flory. O składzie fauny decyduje urozmaicona rzeźba, sieć wód powierzchniowych, szata roślinna i zagospodarowanie terenu.

Świat kręgowców związany jest ze środowiskiem wodnym i leśnym. Z ryb spotyka się okonia, karasia, lina, szczupaka, płoć oraz amura i tołpygę. Płazy i gady reprezentowane są przez gatunki spotykane na terenie całej Polski (traszka, żaba, ropucha, zaskroniec, żmija). Spotyka się liczne ptaki osiadłe (wróbel, dzięcioł), wędrownie (słonka, jeżyk), koczownicze (czeczotka, jemioluska, bojownik). W parkach i lasach spotyka się kosa, ziębę, słowika, nad zbiornikami wodnymi: czapłę, perkoza, derkacza i kaczki. Gady reprezentowane są przez: zaskrońca (*Natrix natrix*), jaszczurkę zwinkę (*Lacerta agilis*) a płazy przez: żabę (*Rana sp.*), ropuchę (*Bufo sp.*). ssaki reprezentowane są przez około 40 gatunków zamieszkujących głównie środowisko leśne.

Na terenie gminy Grudziądz znajdują się również liczne gniazda bocianie. Bocian biały podlega ochronie ścisłej w całej Polsce. Ograniczenia, zakazy, nakazy oraz zakres odpowiedzialności za ich naruszanie określone są w ustawie o ochronie przyrody oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. Nr 237, poz. 1419).

Teren objęty zmianą mpzp charakteryzuje się występowaniem naturalnej roślinności segetalnej (chwastów i traw) porastających ugory rolne, a także antropogenicznych nasadzeń krzewów i drzew. Na sąsiedniej działce nr 30/10 znajduje się staw hodowlany.

Krajobraz jest zatem zmieniony przez człowieka w stopniu umiarkowanym.

2.2 Powiązania przyrodnicze i prawne obszaru wsi z terenami sąsiednimi (w myśl Ustawy o ochronie przyrody)

Obszar opracowania podlega ochronie prawnej przyrody.

Teren objęty mpzp, a także wieś Skarszewy położony jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Doliny Wisły oraz około 10 km od Chełmińskiego Parku Krajobrazowego i obszaru NATURA 2000 Dolina Dolnej Wisły

Obejmuje on wschodnią część doliny Wisły wzdłuż granicy województwa powyżej Grudziądza i jest to fragment mezoregionu Dolina Fordońska. Powstała ona w związku ze zmianą kierunku spływu Prawisły do Bałtyku z zachodniego na północno-wschodni w Pradolinie Toruńsko – Eberswaldzkiej pod koniec plejstocenu. Dno doliny w zasadzie jest bezleśne, zachowały się jedynie fragmenty lasów łągowych i grądów.

Według danych statystycznych znajdujących się na stronie Głównego Urzędu Statystycznego w 2008 obszar chronionego krajobrazu zajmował 6867 ha powierzchni gminy Grudziądz.

Obszar rozciąga się ona na przestrzeni ok. 35 km. Poza strefą krawędziową basenów doliny Wisły: Chełmińskiego i Grudziądzkiego obszar obejmuje dodatkowo kompleks leśny otaczający Jezioro Rudnickie oraz znaczny kompleks leśny na północ od Dusocina (przy granicy z województwem pomorskim). Obszar występuje na terenie 7 jednostek administracyjnych: 6 gmin i 1 miasta (Grudziądz).

Powierzchnia obszaru charakteryzuje się dużą rozciągłością ze względu na strefę krawędziową doliny Wisły, jedynie w rejonie Grudziądza obszar znacznie rozszerza ponieważ włączono w jego zasięg kompleks lasu komunalnego Grudziądza wraz z Jeziorem Rudnickim.

Obszar charakteryzuje się znacznym pokryciem lasami 42%.

Według danych statystycznych znajdujących się na stronie Głównego Urzędu Statystycznego w 2008 obszar chronionego krajobrazu zajmował 6867 ha powierzchni gminy Grudziądz.

W związku z powyższym przy ustaleniach planu należy stosować przepisy obowiązujące na Obszarze Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Doliny Wisły, przy czym nowe obiekty budowlane należy lokalizować w odległości co najmniej 30m od cieków wodnych naturalnych.

Dolina Dolnej Wisły (kod obszaru: PLB040003) jest formą ochrony w ramach sieci Natura 2000: obszar specjalnej ochrony ptaków (Dyrektywa Ptasia). Obszar ten został wyznaczony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 229, poz. 2313). Aktualnie obowiązujący akt stanowiący to: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133). Status prawny: obowiązujący na podstawie prawa europejskiego oraz polskiego.

Obszar o powierzchni 34 909,2 ha, leżący na wysokość od 1 do 50 m n.p.m. Obejmuje dolinę Wisły na odcinku pomiędzy Włocławkiem (woj. kuj-pom), a Przegaliną (woj. pomorskie). Rzeka płynie w naturalnym korycie prawie na całym odcinku, z namuliskami, łachami piaszczystymi i wysepkami, w dolinie zachowane są starorzecza i niewielkie torfowiska niskie; brzegi pokryte są mozaiką zarośli wierzbowych i lasów łągowych, a także pól uprawnych i pastwisk. Miejscami dolinę Wisły ograniczają wysokie skarpy, na których utrzymują się murawy kserotermiczne i grądy zboczowe. Wisła przepływa w granicach obszaru przez kilka dużych miast, jak: Toruń, Bydgoszcz, Grudziądz, Tczew. Wody śródlądowe (stojące i płynące) zajmują 31% obszaru, siedliska łąkowe i zaroślowe zajmują 21%, a siedliska leśne 8%. Obszar jest wykorzystywany rolniczo - 38% powierzchni. Obszar jest ostoją ptaków o randze europejskiej. Mimo, że awifauna obszaru nie jest całkowicie poznana wiadomo, że gniazduje ok.180 gatunków ptaków. Teren stanowi także bardzo ważną ostoję dla ptaków migrujących i zimujących (zimowisko bielika). W okresie wędrówek ptaki wodno – błotne występują w koncentracjach do 50 000 osobników. Występują tu co najmniej 44 gatunki ptaków wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Szczególne znaczenie mają populacje gatunków takich jak: bielik, geś, nurogeś, ohar, rybitwa białoczerna, rybitwa rzeczna, zimorodek, ostrzygojad, bielaczek. W stosunkowo wysokim zagęszczeniu występuje derkacz, mewa czarnogłowa, sieweczka rzeczna. Bogata fauna innych zwierząt kręgowych, bogata flora roślin naczyniowych (ok.1350

gatunków) z licznymi gatunkami zagrożonymi i prawnie chronionymi, silnie zróżnicowane zbiorowiska roślinne, w tym zachowane różne typy łągów, a także cenne murawy kserotermiczne.

2.3 Zagospodarowanie terenu i struktura użytkowania gruntów

Skarszewy to wieś położona w gminie Grudziądz granicząca z:

- od północy – Maruszą,
- od południa – Dębieńcem należącym do gminy Radzyń Chełmiński
- od wschodu – Starym Folwarkiem,
- na zachodu – Kobylanką, Piaskami, Turznicami,

Wieś odznacza się występowaniem głównie terenów rolniczych, zabudowy zagrodowej, a także lasów.

Korzystne warunki glebowe dla rozwoju rolnictwa, zdecydowały o rolnym charakterze użytkowania większości powierzchni wsi. Dominują tereny o funkcji rolnej, z przewagą zabudowy w gospodarstwach hodowlanych i ogrodniczych. Występująca tu zabudowa ma charakter zagrodowy (budynkom mieszkalnym jednorodzinny towarzyszą zabudowania gospodarcze).

Powiązania komunikacyjne z terenami sąsiednimi zapewniają drogi: powiatowe, wojewódzkie. Przez teren wsi Skarszewy nie przebiega żadna linia kolejowa. Najbliżej położona linia znajduje się w położonym na południu gminy Wałdowie Szlacheckim.

Teren wsi jest w większości zwodociągowany, ale nieskanalizowany. Na obszarze ścieki gromadzone są przeważnie w zbiornikach bezodpływowych (szambach).

2.4 Elementy środowiska kulturowego podlegające ochronie konserwatorskiej

Analiza wartości historycznych, kulturowych i zabytkowych wykazała istnienie na terenie miasta obiektów, obszarów, oraz zespołów obiektów podlegających ochronie w różnym zakresie.

Wg informacji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na obszarze objętym projektem planu miejscowego nie występują obiekty zabytkowe, czy inne formy ochrony zabytków.

2.5 Ocena stanu środowiska, jego odporności na degradację, zdolności do regeneracji oraz istniejących zagrożeń

Degradacja środowiska jest nieodłącznym elementem gospodarki człowieka. Na terenie wsi Skarszewy brak jest obiektów szczególnie szkodliwych lub uciążliwych dla środowiska i zdrowia mieszkańców. Można tu jedynie wymienić drobne najbliżej położone (w odległości 1 – 2 km) zakłady produkcyjne w Maruszy, Starym Folwarku oraz Turznicach. Źródła zanieczyszczeń poszczególnych komponentów środowiska (powietrza, wody, gleb) są identyczne jak na wszystkich terenach rolniczych i zurbanizowanych. Ze względu na występowanie zabudowy inwentarskiej (chlewnie) i zabudowy gospodarczej może to spowodować ewentualny wzrost emitowanych do atmosfery odorów, jak i hałasu (hodowla zwierząt inwentarskich)

Syntetyczna ocena aktualnego stanu środowiska przyrodniczego prowadzi do następujących wniosków:

- 1) warunki klimatu lokalnego, aerosanitarne i akustyczne są na ogół korzystne, średnioroczne stężenia zanieczyszczeń kształtują się poniżej wartości dopuszczalnych;
- 2) niekorzystne warunki akustyczne występują w sąsiedztwie dróg o natężeniu ruchu: droga powiatowa;
- 3) rzeźba terenu jest przekształcona w minimalnym stopniu na skutek procesów urbanizacyjnych;
- 4) analizowany obszar nie jest w pełni zasobny w wartościowe pod względem rolniczym gleby najwyższych klas bonitacyjnych I - III;
- 5) lesistość terenu jest wysoka;

- 6) szata roślinna jest przekształcona, podlega antropogenizacji, zdominowana jest przez rośliny uprawne, mniejsze znaczenie odgrywają zbiorowiska naturalne;
- 7) odporność gleb na degradację jest średnia.

Ze względu na zróżnicowaną odporność poszczególnych komponentów środowiska, podlegają one degradacji w różnym tempie. Elementem środowiska, który stosunkowo wolno odzyskuje pełną sprawność biologiczną jest gleba. Na skutek procesów naturalnych (trwałe lub okresowe niedobory wody, erozja wietrzna i wodna) i antropogenicznych (nadmierne nawożenie, niewłaściwie prowadzona gospodarka rolna) następuje zniekształcenie obiegu substancji w układzie glebowo-roślinnym, co prowadzi do obniżenia walorów ekologicznych i produkcyjnych gleb.

Ze względu na wyjątkowo dobrą lesistość, poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego opisywanego terenie są bardziej odporne na degradację. Odslonięte powierzchnie w większym stopniu podlegają erozji (zarówno wodnej jak i wietrznej), są również podatne na wszelkie zanieczyszczenia gazowe, pyłowe (na ogół pochłaniane właśnie przez zbiorowiska leśne).

2.6. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji ustaleń projektowanego mpzp

Aktualnie obszar objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego – z przeznaczeniem pod tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwie rolnym, hodowlanym i ogrodnictwym.

Zmiany przeznaczenia terenów, jakie wprowadza plan w stosunku do stanu istniejącego polegają na wprowadzeniu maksymalnej nieprzekraczalnej linii zabudowy na działkach nr 30/11 i 30/12 zamiast linii obowiązującej oraz likwidacji odcinka drogi gminnej na rzecz powiększenia działki sąsiadującej. Przeznaczenie działek pozostaje bez zmian.

Ustalenia planu stanowią uzupełnianie istniejącej już w sąsiedztwie zabudowy zagrodowej. W przypadku terenów o charakterze otwartym, pozostających dotychczas w użytkowaniu rolniczym, brak realizacji zainwestowania określonego w planie, może skutkować utrzymaniem ich rolniczej funkcji, co jest jednak mało prawdopodobne ze względu na stale utrzymującą się presję do przekształcania terenów rolnych w budowlane. W dłuższej perspektywie czasowej, w przypadku utrzymującego się braku zainteresowania rozwojem tych terenów w kierunku inwestycyjnym możliwy jest stopniowy zanik ich produkcyjnej (rolniczej) funkcji i rozwój zbiorowisk roślinnych w drodze sukcesji naturalnej.

3. Ustalenia projektu planu

W planie nie wprowadza się ustaleń w zakresie: granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów (za wyjątkiem wymienionych w podrozdziałach 2.1.5. i 2.4. niniejszej prognozy), w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych, ze względu na niewystępowanie obiektów i terenów podlegających ochronie i wymagających ochrony w obszarze objętym planem

Obszar objęty projektem planu, tak jak dotychczas, przeznaczono pod zabudowę zagrodową w gospodarstwie rolnym, hodowlanym i ogrodnictwym.

4. Ocena ustaleń projektu mpzp

4.1 Ocena rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych MPZP (z punktu widzenia zgodności z innymi aktami prawnymi)

Zgodność z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym

Wskazane w opracowaniu ekofizjograficznym obszary współtworzące system ekologiczny tj. lasy, tereny zieleni nieurządzonej, wody powierzchniowe zostały w planie objęte ochroną, poprzez wyłączenie w większości z możliwości inwestowania, w tym zabudowy.

Zaproponowane w projekcie planu przeznaczenie terenu uwzględnia wytyczne w tym zakresie zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym, w którym wskazuje się m.in. zachowanie terenów otwartych

umożliwiających „przewietrzanie” z wykorzystaniem naturalnych obniżen dolinnych, kształtowanie układów zieleni urządzonej.

Zgodność z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska.

Ustalenia planu respektują wymogi określone w przepisach ogólnych i szczegółowych z zakresu ochrony środowiska.

W granicach opracowania plan zakłada:

- zakaz realizacji ogrodzeń z betonowych elementów prefabrykowanych,
- dopuszcza się budowę ogrodzeń wyłącznie ażurowych, o maksymalnej wysokości 1,7m,
- na działkach ustala się możliwość budowy budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz budynków gospodarczych (np. stodoła, magazyn płodów rolnych), inwentarskich (np. chlewnia), także garażowych oraz innych obiektów związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego, hodowlanego, ogrodniczego,
- budynki należy zharmonizować formą architektoniczną i kolorystyką;
- docelowe zaopatrzenie w wodę z gminnej sieci wodociągowej, o parametrach sieci dostosowanych do wymogów przeciwpożarowych, na warunkach gestora sieci, a do czasu jej wybudowania – z własnych ujęć,
- do czasu budowy sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków do przydomowych oczyszczalni ścieków,
- odprowadzanie wód opadowych (roztopowych) powierzchniowo na teren działki.
- w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, teren 1RM zalicza się do terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowo-usługowe.

Zgodność z przepisami ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:

- 1) w granicach planu nie występują obszary, ani obiekty wymagające ochrony, w tym wpisane do rejestru zabytków.

Plan nie określa granic terenów górniczych oraz terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych, ze względu na ich brak w obszarze objętym opracowaniem.

Ochrona różnorodności biologicznej

Ochronę różnorodności biologicznej zapewniają następujące ustalenia planu:

- 1) określony wskaźnik intensywności zabudowy oraz minimalnej powierzchni biologicznie czynnej w ogólnej powierzchni działki, wymagany do zachowania;
- 2) ograniczenie lokalizacji zabudowy na terenach obniżenia dolinnego, stanowiącego korytarz ekologiczny.

Projekt ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla którego sporządzono niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko, respektuje ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy przyjęte Uchwałą Nr XIV/117/2000 Rady Gminy Grudziądz z dnia 24 lutego 2000r., w sferze dyspozycji przestrzennych i zasad oraz kierunków zagospodarowania terenów.

W Studium cały teren objęty planem zaliczono do obszaru, na którym określa się kierunek przeznaczenia terenu jako **rolniczej przestrzeni produkcyjnej**.

4.2 Ocena warunków zagospodarowania terenu określonych w MPZP wynikających z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego

Zmiany, jakie wprowadza plan w stosunku do istniejącego użytkowania terenów polegają m.in. na wyznaczeniu nowych terenów inwestycyjnych kosztem terenów otwartych. Niezbędne są zatem takie zapisy mpzp, które pozwolą zminimalizować negatywne oddziaływanie omawianego terenu.

W projekcie planu dla terenu, w obrębie którego może być lokalizowana zabudowa, określono parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym: linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy (m.in. nieprzekraczalne linie zabudowy, udział powierzchni czynnej biologicznie, maksymalną wysokość zabudowy) mające na celu kształtowanie projektowanej zabudowy w sposób planowy i racjonalny.

Zapisy planu odnoszą się także do kształtowania walorów estetycznych i krajobrazowych obszaru objętego opracowaniem i jego otoczenia.

Ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej zawarte w planie mają na celu minimalizację negatywnych skutków funkcjonowania obiektów w obrębie terenów zurbanizowanych lub przeznaczonych do urbanizacji, zwłaszcza obowiązek zaopatrzenia terenu przeznaczonego na cele zabudowy w infrastrukturę techniczną poprzez istniejące i rozbudowywane zbiorowe systemy uzbrojenia.

4.3. Ocena warunków zagospodarowania terenu określonych w MPZP wynikających z potrzeb ochrony środowiska kulturowego

W związku z tym, że projekt ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w żaden sposób nie narusza zasobów środowiska kulturowego, zatem nie istnieje potrzeba określania w planie warunków wynikających z ochrony kulturowej.

4.4. Przewidywane skutki realizacji ustaleń mpzp na środowisko przyrodnicze, kulturowe, krajobraz oraz zdrowie ludzi

Realizacja ustaleń mpzp w zakresie zagospodarowania wiąże się z następującymi zjawiskami:

1. Wprowadzeniem gazów i pyłów do powietrza - w planie ustalono w zakresie zaopatrzenia w ciepło: istniejące i projektowane obiekty wyposażać w niskoemisyjne i bezemisyjne systemy grzewcze; ogranicza się tym samym stosowanie paliw, w tym m.in. węgla, koksu, które przy spalaniu emitują szkodliwe dla środowiska związki chemiczne. Przewiduje się wzrost emisji spalin samochodowych pojazdów rolniczych, jako następstwo wzrostu natężenia ruchu wskutek nowej zabudowy zagrodowej.

2. Wytwarzaniem odpadów - w granicach obszaru opracowania będą wytwarzane odpady komunalne. Ilość i rodzaj odpadów wytwarzanych przez użytkowników terenu wzrośnie w stosunku do stanu obecnego po realizacji zapisów planu, które przewidują urbanizację nowego terenu. Zgodnie z obowiązującymi przepisami każdy wytwórca odpadów jest zobowiązany do prowadzenia gospodarki odpadami we własnym zakresie.

3. Wprowadzaniem ścieków do wód lub ziemi – na etapie projektu planu nie jest możliwe określenie ilości odprowadzanych ścieków z omawianego obszaru, wielkość ta jest bowiem uzależniona od ilości osób bytujących na danym na terenie.

4. Wykorzystywaniem zasobów mineralnych – na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża surowców.

5. Zanieczyszczeniem gleb – na obszarze objętym planem nie przewiduje się lokalizacji obiektów, których funkcjonowanie mogłoby przy respektowaniu wytycznych planu, powodować znaczne zanieczyszczenie gleby. Jedynie niewłaściwa gospodarka nawozowa i z hodowli zwierząt inwentarskich może stanowić potencjalne zagrożenie.

6. Przekształceniem naturalnego ukształtowania terenu – posadowienie projektowanej zabudowy nie będzie wymagało naruszenia w istotny sposób istniejącej rzeźby terenu.

7. Emitowaniem hałasu i odorów - hałas bytowy związany z zabudową zagrodową (budynki inwentarskie i gospodarcze).

Wpływ ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania na poszczególne elementy środowiska, krajobraz oraz zdrowie ludności:

Na etapie sporządzania projektu planu zagospodarowania przestrzennego, przy braku informacji o planowanych przedsięwzięciach na danym terenie, określenie oddziaływań na środowisko jest niepełne i

ma charakter ogólny. Oddziaływania będą występowały w fazie budowy poszczególnych obiektów, ich eksploatacji i likwidacji, a ich natężenie będzie zróżnicowane.

Zidentyfikowane powyżej przewidywane oddziaływania na środowisko mogą mieć charakter bezpośredni (pierwotny) lub pośredni (wtórny). Pierwszy typ oddziaływań związany jest bezpośrednio z realizowaną inwestycją, występuje zazwyczaj w tym samym miejscu i czasie, a obejmuje zmiany wywołane budową oraz eksploatacją obiektu, itp. (tj. przedmiotu inwestycji).

Za przewidywane oddziaływanie bezpośrednie uznano zniszczenie pokrywy glebowo – roślinnej na terenach przeznaczonych pod zainwestowanie (zabudowa mieszkaniowa). Z kolei oddziaływania drugiego typu – pośrednie – obejmują te zmiany w środowisku jakie mogą wystąpić w wyniku już zrealizowanej inwestycji lub dodatkowych przedsięwzięć z nią związanych (tj. w późniejszym okresie, niekiedy w innym miejscu).

Za oddziaływanie pośrednie (wtórne) uznano naruszenie stabilności ekosystemów glebowych, łąkowych i wodnych na terenach sąsiadujących z terenami zabudowy różnego typu, będące skutkiem emisji gazów i innych substancji szkodliwych w wyniku ogrzewania budynków, spalania surowców energetycznych oraz eksploatacji pojazdów samochodowych. Skutkiem pośrednim realizacji projektowanego w planie zainwestowania będzie również wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych.

Ze względu na czas, w jakim będą występować, oddziaływania na środowisko podzielono na cztery grupy: oddziaływania chwilowe, stałe, krótkoterminowe i długoterminowe. Pierwsza grupa obejmuje m.in. emisję hałasu oraz zanieczyszczeń pyłowo-gazowych będących skutkiem prac budowlanych jedynie w fazie realizacji zainwestowania. Jako oddziaływanie stałe traktować należy ubytek powierzchni biologicznie czynnej zajętej pod zabudowę, zmiany krajobrazu.

Krótkoterminowe oddziaływania, bardzo podobne swym charakterem do chwilowych, mają miejsce w trakcie realizacji inwestycji, mimo iż na ogół są gwałtowne nie prowadzą do długofalowych skutków w krajobrazie i stanie środowiska. Obejmują one degradację pokrywy roślinnej w okresie realizacji inwestycji budowlanych, emisję hałasu i zanieczyszczeń towarzyszące pracom budowlanym przy realizacji nowej zabudowy. Z kolei istnienie oddziaływań długoterminowych ujawnia się na ogół po zakończeniu inwestycji i związane jest przede wszystkim z eksploatacją i funkcjonowaniem obiektów budowlanych, komunikacyjnych i infrastrukturalnych i związanych z zabudową inwentarską i gospodarczą. Większość z oddziaływań długoterminowych pokrywa się z oddziaływaniami pośrednimi, obejmując: wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych i przemysłowych, wzrost spływu powierzchniowego wód opadowych w obrębie uszczelnionych powierzchni, wzrost emisji gazów i innych substancji szkodliwych w wyniku rozwoju terenu zurbanizowanego i wzrostu natężenia ruchu samochodowego. Oddziaływania te prowadzić mogą w dłuższym okresie czasu do naruszenia stabilności i obniżenia odporności na degradację ekosystemów znajdujących w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów urbanizacji.

Prognozuje się, że realizacja ustaleń zmiany projektu zmiany mpzp nie będzie oddziaływała znacząco na obszary objęte ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Natomiast w związku z realizacją projektowanego przeznaczenia obszaru objętego mpzp dla terenu części Skarszew w środowisku przyrodniczym prognozuje się zmiany wywołane przez nowe tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwie rolnym, hodowlanym i ogrodniczym, które dotyczą:

- zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej do 50 %;
- zwiększenia wielkości i powiększenie obszarów emisji wprowadzanych do powietrza zanieczyszczeń pochodzących z: procesów grzewczych w nowych budynkach mieszkalnych, zwłaszcza przy zastosowaniu paliw stałych; a także z terenów komunikacyjnych – drogi powiatowej;
- powstawania dodatkowych miejsc wytwarzania ścieków i odpadów stałych, w rejonie nowego obiektu przeznaczonego na stały pobyt ludzi;

- wzrostu poziomu lub powstawanie nowych źródeł hałasu przy drodze i w obiektach zabudowy zagrodowej;
- poszerzenie terenów osadniczych może potencjalnie niekorzystnie wpłynąć na stan sanitarny wód powierzchniowych i podziemnych, zwłaszcza w przypadku niewłaściwie prowadzonej gospodarki ściekowej (braku sieci kanalizacji zbiorczej).

Poniżej przedstawiono w formie tabelarycznej potencjalne oddziaływania realizacji ustaleń Planu na środowisko, gdzie:

- + oznacza występowanie oddziaływania,
- oznacza brak oddziaływania

Tabela nr 3. Oddziaływanie na środowisko planowanego przedsięwzięcia

Komponent środowiska	Oddziaływanie										
	rodzaj				czas					Przestrzeń	
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	Lokalne	Ponadlokalne
Ludzie	-	+	-	-	+	-	-	-	+	+	-
Flora i fauna, różnorodność biologiczna	+	-	-	+	-	-	+	+	-	+	-
System przyrodniczy, (Natura 2000, pozostałe formy ochrony przyrody)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wody	-	+	+	-	-	+	-	-	+	+	-
Powietrze	+	-	-	-	+	-	-	-	+	+	-
Gleby (powierzchnia ziemi)	+	-	-	+	-	-	+	+	-	+	-
Klimat	-	+	-	-	-	+	-	-	+	+	-
Zabytki i dobra materialne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Krajobraz	+	-	-	-	-	-	+	+	-	+	-

4.5. Możliwości ograniczenia negatywnego oddziaływania ustaleń planu na środowisko przyrodnicze i krajobraz

Realizacja ustaleń planu będzie polegała przede wszystkim na wprowadzeniu zabudowy zagrodowej w miejscu terenu obecnie zainwestowanym w minimalnym stopniu. Będzie się to wiązało z procesem unieczynnienia gleb pod zabudowę, wzrostem ilości odpadów i wytwarzanych ścieków, a wzrost ilości użytkowników terenu, będzie powodował lokalnie zwiększenie natężenia ruchu samochodowego będącego

źródłem hałasu i emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego, a także ewentualnych odorów w przypadku hodowli zwierząt inwentarskich.

Uciążliwości te będą miały minimalny wpływ na pogorszenie walorów środowiska przyrodniczego analizowanego obszaru. Plan określa zasady zagospodarowania terenu i ich obsługi infrastrukturą techniczną, które mają na celu zminimalizowanie negatywnych oddziaływań.

Zgeneralizowane rozwiązania mające na celu zapobieganie, zmniejszanie lub kompensowanie szkodliwych oddziaływań na środowisko naturalne, w tym zdrowie ludzi zestawiono poniżej:

- kompleksowo chronić środowisko przyrodnicze na całym terenie;
- nie dopuszczać do zanieczyszczenia gruntów i wód gruntowych;
- maksymalnie koncentrować zabudowę, pozostawiając możliwie jak największe powierzchnie biologicznie czynne, zachowując ciągłość przestrzenną terenów niezabudowanych, co ułatwi odpowiednie warunki aerosanitarne i dla migracji zwierząt;
- powierzchnie wolne od zabudowy zagospodarować odpowiednio dobraną zielenią, z rodzimych gatunków drzew i krzewów, tworząc lokalne systemy ekologiczne;
- czasowe gromadzenie odpadów stałych w przenośnych pojemnikach na wyznaczonym miejscu w obrębie działki, wskazana segregacja odpadów,
- wywóz odpadów na gminne składowisko odpadów,
- zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w zakresie zaopatrzenia w ciepło należy obiekty wyposażać w niskoemisyjne systemy grzewcze, dopuszcza się stosowanie proekologicznych typu pompy ciepła, kolektory słoneczne,
- docelowe zaopatrzenie w wodę z gminnej sieci wodociągowej, o parametrach sieci dostosowanych do wymogów przeciwpożarowych, na warunkach gestora sieci, a do czasu jej wybudowania – z własnych ujęć,
- do czasu budowy sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków do **przydomowych oczyszczalni ścieków**.
- stosować przepisy obowiązujące na Obszarze Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Doliny Wisły, przy czym nowe obiekty budowlane należy lokalizować w odległości co najmniej 30m od cieków wodnych naturalnych.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie w przypadku wprowadzenia w planie stosowania przydomowych oczyszczalni ścieków „[...] odległość studni dostarczającej wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, niewymagającej zgodnie z przepisami dotyczącymi ujęć i źródeł wodnych, ustanowienia strefy ochronnej, powinna wynosić – licząc od osi studni – co najmniej: [...] do [...] najbliższego przewodu rozsączającego kanalizacji indywidualnej, jeżeli odprowadzane do niej ścieki są oczyszczone biologicznie w stopniu określonym w przepisach dotyczących ochrony wód – 30 m [...]” oraz „[...] do [...] najbliższego przewodu rozsączającego kanalizacji lokalnej bez urządzeń biologicznego oczyszczania ścieków [...] - 70m [...]”.

Toteż do czasu budowy gminnej sieci wodociągowej na danym terenie należy dostosować usytuowanie i zachować odległości urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z w/w rozporządzeniem.

4.6. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Realizacja ustaleń planu nie będzie skutkować transgranicznym oddziaływaniem na środowisko.

5. Propozycje zmian planu wynikające z zaleceń prognozy

Z punktu widzenia walorów przyrodniczych, krajobrazowych i stanu środowiska przyrodniczego, przekształcenie części przedmiotowego obszaru z dotychczasowej, rolniczej funkcji w teren o większej intensywności zabudowy nie będzie korzystne, jest jednak nieuniknione wobec postępującego rozwoju wsi pod zabudowę zagrodową.

Przy opracowywaniu projektu planu wzięto pod uwagę ewentualne kolizje projektowanego i istniejącego zagospodarowania oraz uwzględniono wymogi ochrony środowiska przyrodniczego (Obszar Chronionego Krajobrazu) i kulturowego.

W związku z tym, iż zgodnie z Uchwałą nr VI/106/11 Sejmiku Województwa Kujawsko - Pomorskiego z dnia 21 marca 2011r (Dz. Woj. Kuj. – Pom. Nr 99, poz. 793 z 22.04.2011r) w sprawie obszarów chronionego krajobrazu zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej nie dotyczy planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego lub przypadków budowy obiektów budowlanych, gdy w wyznaczonej strefie znajduje się zespół istniejącej zabudowy, które mają uzupełniać, bądź do których będą przylegać nowo planowane obiekty.

W/w przepisy dotyczą ustaleń projektu mpzp. Toteż, biorąc pod uwagę występowanie w sąsiedztwie terenu objętego planem zabudowy zagrodowej oraz z faktu częściowych już przekształceń środowiska naturalnego (staw hodowlany na sąsiedniej działce, nasadzenie krzewów i drzew) uzasadnia się wyznaczenie w mpzp strefy zakazu zabudowy w **pasie 30 m od ciek naturalnego** występującego na działce nr 31.

Ustalenia mpzp są zgodnie z wytycznymi dotyczącymi czynnej ochrony ekosystemów w Obszarze Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Doliny Wisły, tzn.:

- ochroną istniejących form geomorfologicznych i naturalnego ukształtowania skarpy wiślanej w obrębie Kotliny Grudziądzkiej;
- ochroną roślin metodami biologicznymi;
- ochroną zieleni wiejskiej oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego przez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- propagowaniem nasadzeń gatunków rodzimych drzew i krzewów liściastych;

Zakazuje się na terenie objętym mpzp:

- prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej;

Dodatkowo należy zaznaczyć, iż teren objęty zmianą planu nie cechuje się występowaniem roślinności szczególnie cennej i chronionej.

Nowoprojektowana zabudowa zagrodowa będzie stanowić uzupełnienie istniejącej na sąsiedniej działce zabudowy usytuowanej w odległości około 30 m od ciek naturalnego.

Zaproponowane w projekcie planu rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenów, sposobu ich zagospodarowania, warunków dla projektowanej zabudowy zagrodowej, stanowiące kontynuację istniejącego użytkowania terenów w oparciu o istniejące uwarunkowania, gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianego obszaru.

6. Analiza wariantowa przeprowadzona w szczególności o zasadę prewencji i przezorności oraz rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie

Analizę wariantową przeprowadza się w oparciu o zasadę prewencji i przezorności, która zawiera racjonalne rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie lub wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych.

Tabela nr 4. Analiza wariantów wraz ze skutkami i oceną tych wariantów

WARIANT	OPIS WARIANTU	SKUTKI WARIANTU	OCENA WARIANTU
I	Brak zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	Brak maksymalnej nieprzekraczalnej linii zabudowy w stosunku do cieku naturalnego w obszarze chronionego krajobrazu – dowolne usytuowanie zabudowy zagrodowej	Niedostateczny
II	Realizacja projektu zgodnie z ustaleniami zmiany mpzp	Sprecyzowanie przeznaczenia danego terenu oraz jego funkcji oraz maksymalnej nieprzekraczalnej linii zabudowy w stosunku do cieku naturalnego na sąsiedniej działce	Wskazany
III	Realizacja alternatywnego rozwiązania	Wprowadzenie innej funkcji danego terenu byłoby niezgodne z polityką przestrzenną zawartą studium gminy oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi	Niedostateczny

Gdyby zachować zgodnie z ustaleniami Uchwały odnośnie obszaru chronionego krajobrazu zakaz lokalizowania w pasie 100m od cieku naturalnego, wówczas wprowadzenie w mpzp jakiegokolwiek zabudowy byłoby niezasadne, gdyż pozostawiono by na terenie planu niewielką powierzchnię działki do wykorzystania pod budynek.

Zaproponowane w projekcie planu miejscowego rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenu, sposobu jego zagospodarowania, warunków dla projektowanej zabudowy oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej, gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianego obszaru.

Według stanu na dzień 01.06.2012r. obowiązuje Rozporządzenie Wojewody Kujawsko-Pomorskiego nr 59/2006 z dnia 27.04.2006r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Grudziądz (Dz. U. Woj. Kuj - Pom z dnia 9 maja 2006r. nr 55 poz. 918), z komunalną oczyszczalnią ścieków w Nowej Wsi, dla 198000RLM. Rozporządzenie wymienia wszystkie miejscowości z obszaru gminy Grudziądz, które wchodzi w skład aglomeracji.

Zgodnie z otrzymanymi informacjami z Urzędu Miasta Grudziądz w 2011r przystąpiono do wstępnej realizacji projektu dla wyznaczenia obszaru nowej aglomeracji, która swoim zasięgiem obejmować będzie miasto Grudziądz oraz część gminy Grudziądz – miejscowości Świerkocin i Nowa Wieś (w całości). Zatem wyznaczony projektowany obszar aglomeracji nie obejmie swym zasięgiem wsi Skarszewy.

Toteż w projekcie planu dopuszcza się odprowadzanie ścieków do przydomowych oczyszczalni ścieków.

W/w rozwiązanie uzasadnia się faktem, iż w najbliższym czasie nie jest planowana kanalizacja terenu objętego projektem planu, jak i we wsiach sąsiednich. Najbliżej skanalizowany obszar w gminie jest położony od omawianego terenu w odległości powyżej 7 km.

7. Proponowane metody analizy skutków realizacji ustaleń planu

Podstawową metodą analizy skutków realizacji ustaleń planu powinien być regularny monitoring jakości poszczególnych komponentów środowiska, w tym powietrza, wody, gleb, klimatu akustycznego na obszarach zamieszkania w mieście i terenach wiejskich. Ponadto, istotna z punktu widzenia ochrony środowiska, jest stała obserwacja zachodzących w środowisku przyrodniczym i antropogenicznym wsi procesów i zmian:

- 1) struktury użytkowania gruntów (powierzchnia gruntów rolnych podlegających ochronie, terenów zurbanizowanych);
- 2) w zakresie prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej (ze względu na stosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków);
- 3) rozwoju infrastruktury służącej ochronie środowiska i minimalizowaniu negatywnych skutków postępującej urbanizacji.

8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem sporządzanym obowiązkowo dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Niniejsze opracowanie zostało przygotowane dla potrzeb zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu obejmującego działki nr 30/11 i nr 30/12 oraz część działki nr 30/15 obręb Skarszewy, gmina Grudziądz.” wykonanego na zlecenie Urzędu Gminy Grudziądz.

W przedmiotowym opracowaniu analizie poddano stan środowiska przyrodniczego, jego zagrożenia i potencjalne zmiany w wyniku realizacji ustaleń planu.

Stan środowiska przyrodniczego na omawianym obszarze jest dobry, sposób użytkowania terenu spowoduje stosunkowo niewielkie przeobrażenia istniejącego stanu. Krajobraz ma charakter typowo rolniczy i leśny z zaznaczeniem obecności zabudowy zagrodowej.

W planie ustalono przeznaczenie terenów pod zabudowę zagrodową w gospodarstwie rolnym, hodowlanym i ogrodniczym.

W przypadku respektowania wszystkich zapisów planu negatywne oddziaływanie projektowanego i istniejącego zagospodarowania będzie znacznie ograniczone.

8. Adresowanie zaleceń prognozy

- 1) do strategii i programów działania organów gminy;
- 2) do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów sąsiednich.